

האלקטורים

- לא הבוחרים קובעים
- מי ישלום בישראל
- סמכות זו נתונה ביד
- קבוצה קטנה של
- אדמו"רים הנושאים
- שמות של עידות
- פולניות

בנימין זאב הרצל קבע בוודאות כי במדינת היהודים שתקום יהיו הרבנים סגורים בבתי הכנסת, והקצינים במחנות הצבא.

אילו חזה מדינת היהודים, היה מתהפך בקיבורו.

מה שנשקף על המירקע לא היה משאימתן קואליציוני (ראה להלן). נשקפה שם פשיטת הרגל של הציונות. ניצחון הגלות. הצופה הישראלי ראה מחזה מביש מאין כמוהו.

בבית ימלון בכניז'רסק התכנסו חברי רה של רבנים בעלי חזות גלותית מובי הקת, שנשאו שמות של עיריות פוליות, ושהיו לבושים בלבוש מירחאי רופי מלפני מאות בשנים. ביניהם לבין עצמם הם דיברו את שפת הגלות, אי ריש.

לפני חבורה זו הופיעו נציגי ישראל החדשה, ובראשם גנרלים ברימוס, כשי הם חובשים כיפות ומשתרלים להתחפש כיהודים גלתיים. הם התחרו ביניהם בהתרפסות לפני האדמו"רים, כשכל אחד מהם מתחנף אליהם כמיטב יכולתו.

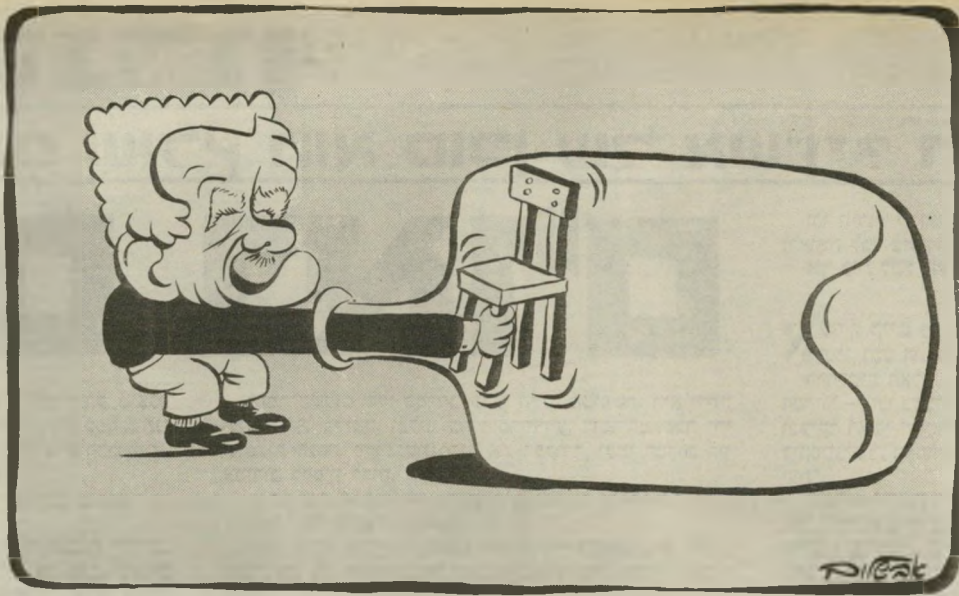
חבורת הרבנים, סמל הגלות, היא הקובעת עתה מי יהיה ראש ממשלת ישראל, ואיזו ממשלה תנהל את ענייניה של מדינת ישראל הריבונית.

הוואתיקאן החרדי. בארצות הברית קיימת שיטת האלקטורים. הני שיא אינו נבחר על ידי הבוחרים, כפי שגורמה. הבוחרים בוחרים רק באלקטורים, ואלה הם הבוחרים בסופו של דבר בנושא. יכול לקרות — וכבר קרה — שבסופו של דבר נבחר נשיא שוכה במיעוט של קולות הבוחרים, אך ברוב של קולות האלקטורים.

מסתבר כי בישראל קורה משהו דומה. לבוחרים נרמה שהם בוחרים בממי שלה. אך רק אחרי גמר הבחירות מתחילה הבחירה האמיתית. קומץ של רבנים משמש כגוף של אלקטורים.

אין עוד מדינה קאתולית בעולם, שבה נבחרת הממשלה על ידי קביעת האפיפיור. אך ישראל היא כיום אדוקה אף מן האפיפיור. הוואתיקאן החרדי קובע מי ישלום בה.

אין זאת רק קאריקטורה של חזון

ממשלה צרה

● **הדתיים** פעלו איש נגד רעהו, במירוץ מטורף אחרי עוד תיקים, עוד מישרות, עוד תקציבים, עוד ג'ובים. היה זה את לבאות, כי גם אחרי הקמת הממשלה הצרה — אם תוקם — לא תיפסק התחרות זו, והיא תוליד משבר חדש מרי חודש.

היה נרמה שהארם היחיד בורה הפועל בלא אינטרס אישי הוא נשיא המדינה. חיים הרצוג הגיע עד לקצה גבול סמכותו ומעמדו, במאמץ נואש להביא להקמת ממשלה רחבה.

יחסי חוץ

וס חנוכה

- רק ממשלת מעבר
- יכנה לפעול בצורה
- כה מהירה וחכמה.
- כושרהאילתור
- הישראלי הגיע ליד
- ביטוי מושלם.

זה היה נס מן השמיים. פשוטו כמשמעו. מן השמיים נחת המטוס הסובייטי על אדמת ישראל.

אילו אירגן מוסר ישראלי את חטיפת המטוס, לא יכולה היתה להיות

מו עם ראשי מפלגת העבודה, כדי להגיע לממשלה רחבה שבה ייטרפו הקלפים.

● **יצחק רבין** לא יכול היה להשיג לים בשום פנים עם הרעיון המפחיד שעליו יהיה לנטוש את משרד הביטחון אדריי העוצמה. אחרי שלישכת מיפ לגת העבודה החליטה ברוב קטן שלא להיכנס לממשלה רחבה, הגיב בזעם בלתי מרוסן. אימרת השבוע שלו, על יוסי ביילין: „הפרדל של פרס“, הברקה שבוודאי לא תישכח במהרה.

רבין לא אמר נואש, וימשיך להילחם כארי על לישכתו במשרד הביטחון.

● **שימעון פרס** לא היה מסוגל לחדול מן האמונה הילדותית בכוחו של מאנפולציות. בפעם השניה מאז הביטחון השיג הסכם עם אגודת ישראל, וכך שיכנע את חסידיו שאפשר להקים ממשלה צרה. בעזרת שטרביטוח זה ביקש להשיג את משאת נפשו: ממשלה רחבה, שבה תונהג שוב הרוטציה, שתחזיר אותו לראשות הממשלה.

שוב התגלה פרס כמתחנן בלתי נלאה (הברקה אחרת של רבין). ושוב העלה חרס בידיו: זיקניאגורה השתמשו בהסכם איתו רק כדי להעלות את המחיר במשאומתן עם הליכוד. הפאטור מורגנה של ראשות הממשלה התרחקה מפרס שוב.

● **אריאל שרון** היה, לפי שעה, המנצח. הוא עלה על כולם ברבקות מוחלטת במשימה. אחרי שנואש מקב לת תיקי ביטחון או תיקי האוצר, התמקד במישרד החוץ. הדבר יינתן לו רק אם תקום ממשלה צרה, בלי המערך, תוך כדי חיסול מעמדו של מתחרהו, דויד לוי.

בסבלנות איך קץ, תוך נכונות לחזור שוב ושוב לאותה הנקודה ולהתחיל את הכל מהתחלה, ניהל את המשאומתן עם החרדים. היה נרמה שהוא קרוב מאוד למטרה — אך עד הרגע האחרון שום דבר לא יהיה ברור.

הרצל. זוהי תעודת פשיטת הרגל של הציונות.

הממשלה

מרבין

עד רבין

נג שחקני שתי

הקבוצות השתגעו וכל

אחד פעל על דעת

עצמו ולטובת עצמו

בלבד.

● גועלציה: ועק הרב אברהם רביץ, המחזירי בשובה, כשהוא מבטא את הסלידה הכללית מפני המקייה המימכר של המשאומתן הקואליציוני. הרבר לא הפריע לרביץ ולחבריו לחזור כעבור רגע לאותו גועלציה.

הזירה הפוליטית רמתה השבוע למיגרשי כדורגל, שבו השתגעו כל הדי שחקנים. שתי הקבוצות היריבות התפרקו, וכל שחקן שיחק על דעת עצמו, כקבוצת יחיד לכל רבר.

כל הכללים הופרו, מלבד כלל אחד: כל שחקן דאג אך ורק לאינטרסים של עצמו. זה הבטיח שכל המיפלגות פצי לו המנהיגים זה כנגד זה.

בין השאר:

● **דויד לוי** מצא את עצמו לפתע באוויר, כלולייך שנשטח חבל אחר ושלא הגיע לחבל השני, מבלי שרשתי ביטחון תהיה פרושה מתחתיו. הוא ויתר בחרי פוזן על מישרדה שיכונן, עתיר התקציבים והג'ובים, כדי לרכוש את הדתיים, מתוך תיקווה שיקבל את מישרדה חוץ. עתה ברור לו שלא יקבל את מישרדה חוץ.

התוצאה — לוי נפגש על דעת עצמו

הישראל. היא היתה מהירה, והצטיינה בכושרהאילתור. ההחלטה היתה מיידית ונכונה. הכל תפסו כי זוהי הודמנות פן להחיש את חידוש היחסים בין ישראל וברית המועצות — מטרה הרצויה לכל חלקי ממשלת המעבר.

כך היה. לסובייטים נמסר מייד כי המטוס יכול לנחות בישראל, וכי הוא יחזור מייד, על צוותו וחוטפיו, לברית המועצות. צוות החוקרים הסובייטי שי הגיע לארץ במטוס שני התקבל בסברפנים יפות. גם הסובייטים שילמו את המחיר בסברפנים יפות. שרהחוף הסובייטי בכבודו ובעצמו קיבל את נציגי ישראל במוסקווה לפגישה רישית מצולמת, והביע לישראל תודה פומבית.

הכל נגמר מהר, בלי אלימות. מובן שהיתה זאת הסגרה, חרף כל הפילפולים. לא היתה זאת „הרחקה“, כי אדם מורחק יכול לבחור לאיזה מטוס לעלות. לחוטפים לא ניתנה ברירה כזאת. הם נמסרו, כבולים, לידי השוטרים הסובייטיים. אך ישראל לא שכחה לקבל הבטחה נכתב כי הפושעים המוסגרים לא יוצארהורג.

עולם הפוך?

הקנ"ב נקט שיטות

הוסאניות. ואילו

שר הביטחון הישראלי

רנז עניו מפני שסירב

לשפוך דם.

רק ריסונאנס אחד קילקל את הדי הארמוניה כפרשת המטוס הסובייטי החטוף (ראה לעיל). היה זה קולו של יצחק רבין.

בנמלהתעופה מילמל שרהביטחון, ב"אוני כתיבים, שאינו מבין איך זה התינהו הסובייטים כפי שהתנהגו. הכוונה: מדוע סיפקו לפושעים שני מיליון רובלים ומטוס, ומדוע הירשו להם לצאת מתחום מדינתם, תחת להסתער עליהם ולהרגם.

הדוגמה של מעלות. הסובייטים, ששיטותיהם היו במשך שלושה דורות שם נרדף לברוטאליות, התנהגו הפעם כהומאניות ובחוכמה. הם הביאו לשחרור כל הילדים החטופים, ובסופו של דבר קיבלו בחזרה את המטוס, הכסף, החוטפים ובני הערובה, כל זה

רבין (עם הרמטכ"ל) בנמלהתעופה הדוגמה של מעלות?

מבלי לשפוך אף טיפה אחת של דם. כך נתנו ביטוי לרוח האנושית החדשה של תקופת הגלאנסוסט.

ואילו רבין ייצג את השיטה הברוטאלית הקשוחה, שציינה את ישראל פעמים רבות. הדוגמה הבולטת: פרשת בית הספר במעלות, שבה פקד משה דיין להסתער על חוטפים שהחזיקו בידיהם ילדים כבני ערובה. התוצאה: מרחחדימים, שבו נהרגו חוטפים וילדים כאחד.

אולי זהו הזמן: הקנ"ב מתקדם לעבר שיטות הומאניות, ואילו יצחק רבין ודומיו נסוגים לעבר תקופות חשוכות של זילזול בחיי אדם.

מוצלחת יותר מבחינת האינטרס של ישראל.

ארבעה הפושעים הסובייטיים, בני לאומים שונים אך כולם לא יהודים, החליטו לנחית את המטוס החטוף בישראל. הם שמעו כי יש בה ממשלה חדשה, ימנית ואנטיקומוניסטית. ציפי תה להם הפתעה.

מהר ואלגנטי. תגובת ממשלת ישראל היתה מפתיעה בחוכמתה. רק ממשלת מעבר יכולה לתפקד בצורה כליכך מוצלחת, נאנח השבוע פוליי טיקאי בכיר.

ואכן, התגובה הישראלית הציגה את התכונות החיוביות ביותר של האופי

המטוס הסובייטי מאיפה בא להם השכל?